

E. Főraktár:
BUDAPEST.
VI. véc-körút 21.
Éves rét- és szántóföld
egytörő
RIA-DRILL
Elismert sorvető gépeit.
számára könnyű olcsó
t, kitűnő jó repavető
egység) ugyszintén
páló és mivelő eszközeit

UTCA 18
NGYEN
RFI RÉPA

LLALTATNAK.
KAROLY-ház.

Előzetes árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre . . . . . 10 ft-kr.
Fél évre . . . . . 5 —
Negyed évre . . . . . 3 — 50.
Egyes szám 5 kr.

A lap eszlemléi részét illető min-
den külföldi: Nagy-hatvan-
ötösz, 1886. szám, Dugovány
ház, — a szerkesztőségbe bér-
mentve küldendő.

Műfolyóiratok helyben:
TALPÉNYI E. LAJOS könyv-
kereskedésében és a kiadálva-
talban KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában a postahivatalok
útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Nagy lapok napi sorozat 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többnapos
hirdetéseik alk. szerinti a 10 g-
olcsóbb árúrt vételek fel.
Bélyeggyűjtés a külön bejelén-
téstől 30 kr.
Hirdetési vagy reklámot magában
foglaló újdonság sora 50 krajcár.
„Hylltér”-ben megjelölő közle-
mény minden pént. sora 20 kr.
Hirdetéseik felvételének a kiad-
hivatalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint KUTASI
IMRE E. könyv. iródjában is.
Név nélkül vagy bérmentés nélkül
beküldött levelek nem vétel-
nek szeptembe.
Kéziratok vissza nem
adattak.

Papp Elek beszéde.

— A képviselőház febr. 11-iki ülésén. —

Papp Elek, a nádudvari kerület képviselője, érdekes leleplezést tett a képviselőház febr. 11-iki ülésén. Beszédében ugyanis kimutatta, hogy az 1888-ik évi árvíznek és a dadai katasztrófának az Andrássy által a hullámtérben — a védgátak közt eszközölt töltéses volt az oka. Azon nagyurri passzióknak, hogy az Andrássy grófok vadász-kertje megvédéséért, esett áldozatul a szegény emberek termő földje!

Papp Elek beszéde, mely élénk világot vet a tiszai vízszabályozásra is, egész terjedelmében így hangzik:

T képviselőház! Csak nagyon rövid időre leszek bátor a t. ház becses figyelmét kikérni. (Halljuk! Halljuk!)

A mint a vízi munkálatokra vonatkozó költségvetésből kiténik, részint a Tiszánál, részint a Körösnél eszközözendő átmetszésekre külön-külön 490,000 ft van előirányozva. — Ezen összeget míg egyrészt sokallom, másrészt igen kevesnek találom: Ugyanis azt vagyok bátor mindenképp hangszólítani, hogy az Alsó-Tiszának eddigi veszedelme épen abban rejlett, hogy az átmetszések nem kellő mértékben és nem kellő gyorsasággal eszközöltettek és abban, hogy míg az Alsó-Tiszán az átmetszések teljesen el lettek hanyagolva, addig a Felső-Tiszán s a Tisza mellékfolyóin az átmetszések talán sokkal gyorsabban és nagyobb eréllyel folytattak, mint azt a technika s az alsó tiszai érdekelttség igényei megkívánták és megkívánhatták. Tehát a Tisza alsó részén elkölteni szándékolt 490,000 forintot kevesnek találom, addig a Körösnél átmetszések általi gyorsítását neheztelmem kell.

Örömmel győződtem meg arról, hogy egy a mélyen t. miniszter ur, mint szakközvegi ma már az a véleményben vannak, hogy egyik legfőbb feladatunk, hogyha azt akarjuk, hogy a Tisza és mellékfolyói szélső részén rendeztesse, szabályoztassanak, mindenképp a meder szabályozása eszközöltessék. Örömmel tapasztaltam, hogy eltérünk azon 40 éves praxistól, mely szerint sekély meder-szabályozás mellett minden öröknek a töltések építésére fordítottuk s ennek következtében azon funkciók, a melyet a medernek partjai lettek volna hivatva teljesíteni, a töltésekre hárítottak, miből a gyakori és évenként ismétlődő gátszakadások következtek. Ma már nem a gátrendszer és azok eszény nélküli építése, hanem inkább az átmetszések és a folyammerendezés nyomultak előtérbe. De épen azért, mert ezt tapasztaltam, lehetetlen megjegyzés nélkül hagnom első sorban azon körülményt, hogy még a mai napig is ezen újabb irányeszméknek a felbérése dacára nem fordítatik kellő gond az alsó átmetszéseknek kiképzésére; másrésztől lehetetlen aggodalmamnak kifejezést nem adni a tekintetben, hogy a felső vidéken az átmetszések kiképzése még mindig folyamatban van és így különösen a Közép-Tiszán t. i. a Tokajtól Csongrádig terjedő rész van igen exponált helyzetben.

A „DEBRECZENI” TÁRSZÁJA

Gabelsberger emlékére.

— Irta: Hirsch Nándor. Szavaltatott a febr. 9-iki Gabelsberger-ünnepélyen. —

Nyugatra innen, messze, más vidéken,
Sir domború a temető felett.
Mit adjak én e sirra, hálaképpen
Elküldve veled, szárnyas képzelt?
Virágot adjak? — nincs virág a réten!
Hó leple főd rónákat, bérceket; —
De lelkemet lágy érzés lengeti:
Dalból fonok most koszorút neki.

Mely eszmét szült e boldog, szép világra
Ez aztán hullt ki a nemes kebel,
— A miért küzdve, teljesedni látva, —
Egy dalt, egy tiszta dalt megéremel;
S ha már a múlt hálátlan volt iránta,
Ezserer inkább ne feledjük el, —
Mert a miért Ő gyújtja szent világot,
Tündöklő fényben homlokunkra szállott.

A röpke szót felfogni gyöngye tollal:
E gondolat felséges, isteni!
Emberré, kit a szív tetről-tetre forral,

Én tehát azt óhajtanám és főképen arra kérem t. miniszter urat, hogy kegyeskedjék a mederszabályozásra, a mederrendezésre nagyobb gondot fordítani, mint a multban történt. Arra kérem továbbá, hogy a védgátak fentartása, mint az egyes tiszamelléki községek érdekében, hogy méltóztassék a költségvetésben gondoskodni arról, hogy a partszakadások meggátoltassanak és a partvédelem az állam költségén eszközöltessék, mert az átmetszések által meggyorsítottván a vizek folyása, a laza földet az áradat nagy mértékben szakgatja s ebből egyrészt az következik, hogy a Tisza folyása elfajul, másrésztől az, hogy a gát alább, alább mosódik; illetőleg megtámadtatnak a védgátok és azon községek, melyek közvetlenül a Tisza partján vannak. Továbbá fel kell kérnem a t. miniszter ur figyelmét arra is, hogy az 1885. XXIII. t. cz. értelmében a hullám terek kizárása iránt is a legerélyesebben intézkedni méltóztassék. Nem akarok egyes konkrét eseteket felsorolni, de be tudnám bizonyítani, hogy azért öntött el 1888-ban az Alföldön 180 ezer hold területet a dadai víz, mert Tisza-Dobnál mesterséges töltésekkel olyan szorulatok eszközöltettek, melyek 80 czmyi vízduzzadást idéztek elő; az pedig nagyon jól tudjuk, hogy a dadai szakadásnál a magaslatocon 33 czm. magas víz ömlött át, tehát ha az a 80 czm. vízduzzadás nem eszközöltetik, az esetben a Tisza vize nagyon természetes, hogy 47 czm-tel alacsonyabb lesz a természetes magaslattól és nem hágya meg a természetes magaslatocon s nem árasztatik el mintegy 200 ezer holdnyi terület. (Helyeslés a szélsőhálon.)

Midőn ezeket bátor voltam általánosságban felemlíteni, ki kell emelnem, hogy mindazok, a kik közvetlenül érdekelve vannak a Tisza és mellékfolyóinak szabályozása által, megnyugvással tapasztalhatják, hogy a magyarországi technikusok egy szakközvegyekben, folyóirataikban, mint a napi sajtóban teljes eréllyel sürgetik, hogy végre-valahára következék be a szabályozásnak azon helyes és egyszerű keresztülvitele, mely a folyamok mederének szabályozásán alapszik. Örömmel konstatalom, hogy a magyar mérnökök ezen követelése viszhangra talal a miniszteri padokban is. Épen azért csodálkozom kell azon, hogy Andrássy Manó gróf t. képviselőtársam oly igazságtalanul támadta meg tegnapi előfuttatásában a magyar technikusokat, — kikről az egész művelt Európa elismeri, hogy a magyar technikusok és mérnökök kar a vízszabályozási munkálatok fogyatkozásaiért felelősségre nem vonható, mert a külföldi szakértők is elismerték, hogy a magyar technikusok kellő szakképzettséggel és lelkiismeretességgel járnak el a maguk dolgaiban.

Igaz, hogy a folyók és különösen a Tisza szabályozása sok tekintetben nem felelt meg a hozzá kötött reményeknek, de ebben nem a technikai tudomány a hibás, hanem a Tisza mellett lakó nagybirtokosoknak az a kapzsisága, melylyel az utolsó talpig megakarták védelmezni a maguk földjeiket. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon) s e miatt oly szűkre szorították — közelhelyezésé által a védgátak — a medret, hogy miként gyakorlatilag bebizonyult, a teljes árvédelmet — a mint az észlelva volt — e miatt eszközölni teljes lehetetlenség. De azért, habár egyes techniku-

sok a magán érdekek szolgálatában áruba bocsátották is tudományukat, az egész magyar technikai karra rástúni a tudatlanság és részrehajlás vádjának bélyegét, mégis nagy igazságtalanság, s ezt a magyar technikusok nevében visszautasítom.

Hogy példát hozzak fel, ott van Szeged alatt a Maros beömlése. Olvassuk a lapokban, hogy a Maros vize az idén 4 kilométernyire regurgitált a jégterhelés következtében. Ma ezt is mindenképp a technikusok rovására írja, azt mondván, hogy ime, mily rövidlátók voltak azok a technikusok, midőn ezt a szabályozásnál nem corrigálták, holott a szegedi s a helytartótanács archívumokból meggyőződhetünk arról, hogy a magyar technikusok igenis már az ötvenes években sürgették, hogy a Maros betorkolását a Tiszába alacsonyabb pontra, szelidebb hajlás alatt kell vezetni, de épen öns érdek következtében egy pár szegedi fakereskedőnek közbenjárására jutottak ezen tervek papirkosárba és ma rá fogják a mérnöki karra, hogy nincs elég szakértelme! Méltóztassék azon nagy befolyásoknak, melyek vízszabályozási ügyeinket eddig dominálták, elismerni s akkor a technikai tudomány meg fogja mutatni, hogy igenis annak alkalmazásával Magyarországon a szabályozás ép oly korrekttől és szakszerűen fog keresztülvitetni, mint más államokban, (Helyeslés a szélső baloldalon) de míg a technikusok a czirkalmat, míg a mérnökök a plajbásztát a hatalmasok önkénye és öns érdeké fogja kormányozni, nem lesz a világra oly technikus, a ki Magyarországon helyes szabályozást tudjon eszközölni. (Helyeslés, a szélső baloldalon). S épen azért csodálkozom, hogy Andrássy Manó grófnak ajkairól hangzott el az igaztalan vád. Mert ő egyike azoknak, a kik a maguk érdekét mindig nagyon jól felismerték, még a technika és közérdek rovására is.

Ha már az Andrássy névvel vagyunk, kérem a mélyen t. miniszter urat, méltóztassék elavoltítani Tisza-Dobnál a hullámtérbe besíptett Tölgyerdei gátat, mely egyik Andrássy vadaskertjét van hivatva védelmezni, s melynek köszönhetjük, hogy 1888-ban bennünk hajdumegyeieket és kunokat és a heves-megyeieket egy nagy részét a Tisza vize elöntött.

Thaly Kálmán: De az özikék megmaradtak!

Papp Elek: 1885-ben meghoztuk a vízjogi törvényt, de úgy látszik, csak azért, hogy senki ne alkalmazza és senki ellen, a ki hatalmas ember ne alkalmaztassék, 1877-ben miniszteri utasítás lett kiadva arra nézve, hogy a hullám terekről minden akadályt el kell hárítani; e rendelet 2-ik §-a szerint semmi körülmény közt sem engedhető meg, hogy a hullámtereken gátak és más akadályok építessenek és mégis évekig tartó processusnak kell felolyni, a mig ilyen nyilván törvénytelen védművet az érdekeltség megszünteti képes.

Bizom tehát a miniszter urnak azon kijelentésében, hogy a vízszabályozási ügyekben jobb, szelidebb hajlású gátakat fog megteremtetni, de adja ennek jelet azzal, hogy a pozitív törvényeket a maguk szigorával, kivétel nélkül mindenki ellen alkalmazza. A multban, a vízjogi törvény meghozatala előtt azt mondták a bársonyszékekről, hogy nem lehet tenni semmit, ha nincs szerves codi-

fikált törvényünk, melynek alapján eljárhat az administratio; ma meg van a vízjogi törvényünk s legfontosabb részeinek végrehajtása meg megkezdve sincs. 3—4 száz kilométer hosszúságú mesterséges esatornák öntik az alföldre, a nagysárrétre a vizet. — A vízjogi törvény értelmében ez nem volna megengedhető; hogy mesterséges építkezések által vezetessék le az alföldi területekre a viz. De azért egyetlen egy komoly lépés sem tetetett, hogy ezen törvénytelen esatornák betömessenek — avagy a vizek fokozatos levezetése eszközöltessék.

— Beltölési hírek. Mária Valéria főhercegnő és Ferencz Szaivator főherceg vasárnap végig nézték a népszínházi előadást Budapesten. — Újabb sikkasztás P o z s o n y b a n. Bodnár alias Potnár Ferd., a pozsonyi első takarékpénztár negyven éves hivataloslagja, 3000 ft eliskasztása után elszökött. — A magyarországi hírlapírók nyugdíjintézetének közgyűlésén felolvasott igazgatósági jelentés szerint, az intézet vagyona ma 328,077, frt 66 krt tesz ki, ez évi vagyonszapulat 44,041 frt 95 krt s így az idei év a legkedvezőbb évek közé sorozható. — Budapesti köz- és kultuszminiszter ur leányiskolát állított fel, hol a tanítás már kora tavasszal meg is kezdik. — A n d r á s s y Gyula gróf állapota ismét aggasztó. (Lásd táviratunkat!)

— Külföldi hírek. Az oroszok a Kaukázusban. Az utóbbi időben feltűnőleg nagyszámú orosz katonát szállítanak a kaukázusi helyőrségekbe. Deczember és jan. hónapokban nem kevesebb, mint 11,894 katonára szállott Odesszában és Sebastopolban hajóra, mely Batumba vitte őket. Ebből azt következtetik, hogy tavasszal Oroszország ott határozott akcióra készül, mely más irányban is éreztetni fogja hatását. — Mac Mahon tábornagy beírta nevét a Beauvoirlal kitett ivre, hogy az orleanista herceget magatartásához üdvözölje. — A z i f j u c s e h e k klubja részéről március 2-ára Pardubitzba egybehívott pártgyűlést a kerületi kapitány-ság betiltotta. E gyűlés a politikai helyzettel és Huss nemzetiségi jelentőségével foglalkozott volna. — E g y u j j a c k. Londont borzalmas gyilkosság tartja igazgatottságban. Westham külvárosban egy elhagyottan álló házból oly búz áradt ki, hogy a rendőrség kutatást tartott s egy bizonyos eltorzított női holttestre akadott. Egy kézműves leányát, Jeff Amáliát ismerték fel benne, a ki január vége óta nyomtalanul eltűnt.

V i d é k.

(Levelezés.)
I.
H. Bősörmény, febr. 16.
Válasz Cox Boxnak.

Nem tudom, hogy ki rejtozik a „Cox-Box” alnév alatt, de annyit előre is mondhatok, hogy polemizáló czikke által állításaimat megerősítve látom. Ha azonban csak annyi a baj, hogy „korhelyesleg” s „szekértelomszerű” vádoltam volna valakit, úgy — a Cox Box ur felvilágosító sorai után — e kifejezések e t ö r ö m m e l v i s z a v o n o m, — de jegyezzük meg, hogy ezáltal a közhiatedelméletlenem ronthatjuk, legalább mi — ketten.

E vándorbot, mely minden vándoré,
Vitt minket a kitűzött cél felé.

S mentünk s elérünk újabb, szebb gyönyörhöz,
Minőt ember nem élt addig soha!
Oh gyorsírás, magasztos, biztos eszköz,
Te lettél a sajtónak záloga!
S miként hajót a messze kikötőhöz
Vezetted a szabad, szent szót oda,
Hol horonyt vessen a szél ellenében
Zúgó haboknak vészes tengerében.

S meghalt a gázság a rossz nyelveken,
Mely ottan élt és rontott nyakra főre;
A rágalom is eltűnt hirtelen,
Magszűnt a becsület reszketni tőle.
Igazzá vált most minden értelem,
A gyorsírás lón ajkainknak öre, —
Színlés, közöny, mind elszálltak tova
S megszületett a mindeszt szava.

S a szív szavának, a mely tiszta, szűzi
Más, ellenséges fuvalom nem árt;
Midőn a lélek mondatokba fúzi
Röptének a felleg sem szab határt,
De a gyorsírás felkel, nyomban úzi,
Akármily végtelen magasra szállt,
A csillagokból is lehozza szépen
A gyöngye tollal áldásos kezében.

És a mi most minket tovább vezérel,
A végzett mű dicséri mesterét,
Ki létrehozta fényes láncszével,
Munkájának szentelvéim életét;
S mig nyugta nem volt sem nappal, sem éjjel,
A bálcsnek sorsa búz volt és sötét,
Hajh! mert éhezni s nyomorogni kellett,
A mécs kicsiny, halvány világa mellett.

S mi lón jutalma? kegyelemkenyér,
Mit néki a hatalmasok dobának.
Jól tudták, hogy a mit tesz, többet ér
Es még sem hittek esekelő szavának!...
Fejedre nem szállt étedben babér,
E dicsőséget hagyták a — hálálnak,
De mig a sors néked sőt vermet adott:
Eszmed győzelmé volt vigasztalásod!

Most lelked ott van a lelkek honában,
Porában a por nyugszik csendesen,
Pihepsz az édes álmok táborában,
Már nem zavar meg többé semmi sem;
S mégis köztünk vagy, köztünk vidáman,
Ugy sejt itt a szív és úgy lát a szem!
S nagy műved a kegyelet fényénél
Fennem hirdeti: G a b e l s b e r g e r é l!

Orvendek, hogy én, a ki — a mint látom — beavatottabb nálam, szintén elismerni U z o n y i Péter ur szorgalmas voltát. Én az illető tanácsnok urnak egyik közeli ismerősétől, teljesen hiteles forrásból hallottam, hogy Uzonyi Péter ur 20 éves hivatalnoki pályája alatt még egy delutánt se mulasztott, ha csak egyházi, vagy más érdekeltégi gyűlésbe nem szólította a közbizalom. A főgondnoki díszes állástól is azért vált meg, hogy ne legyen kegytelen fizetéses hivatalát e miatt a hivatalos időben ott hagyni. És mégis egy ilyen férfi mondhatik kötelesség-mulasztónak?

Hát azt tudja-e Cox-Box ur, hogy mire tanította Uzonyi tanácsnok azt a derék segédjét az adó-összeírásnál, a mely által — mint mondatik — „a jogosult kincstar érdek ellátásáért cselekedett”? Ha tudja ön, tegye közzé! Ne féljen! Lássuk a medvét, mely itt aligha más, mint egy kis — k a c s a !

Üdvözi: r. I.
Bud-Szent-Mihály, febr. 16.

Válasz Sütő Imre urnak.

A „Debreczeni” febr. 11-ik számában foglalt felvilágosító sorait részéről tudomásul veszem. Noha ezek után az egyházi eljárás eljárást törvénytelennek nem tartom, mégis megjegyzem, hogy a kegyelet iránti szűkebb loyaltással minden tekintetben meggyőzőnek nem itélem azt.

A mi a tanfelügyelő urat illeti, vegye tudomásul, hogy én Velkey tanfelügyelő urat nem sértettem, sőt nem is akartam. Tudom, hogy roppant irodai teendői és a meglehetősen nagy kiterjedése miatt nem tehetett sürűbb látogatásokat. — De hát minek is? Különösen városukban, hol oly jeles tanérek vannak, mint önök, a kik úgy szivőkön viselik a katársak és családjaik érdekét. Béke velük!

pestről a következő rövid, de annál leverőbb táviratot:

Gróf Andrassy Gyula ma hajnali 3 órakor Voloscában meghalt!

Hogy ki volt gr. Andrassy Gy. s mit vesztett benne a magyar nemzet: azt felesleges olvasóink előtt fejtegetnünk. Fényes politikai pályát futott meg, melynek sikereit a történetíró van hivatala megírni. — Mi, a gyászhir hatásának első pillanataiban, csak a veszteséget éreztük.

Gróf Andrassy Gyula korán lépett a diplomáciai pályára. Már a szabadságharc alatt, mint ifjú, fontos küldetéssel bízott meg, ugyanis őt küldte a magyar kormány Konstantinápolyba diplomáciai megbízatással. A szabadságharc lezajlása után ő is külföldre menekült s tevékeny részt vett az emigráció munkálataiban.

Később még fontosabb szerepet juttatott neki a sors. Ő, kit az abszolút kormány halálra ítél, volt hivatva a nemzet és a király közötti őszinte kibékülést megvalósítani. Ő alkotta meg a második feladós magyar miniszteriumot, majd a magyar miniszterelnökséget a külügyminiszteri tárcaival cserélte fel. Ekkor alkotta meg legnagyobb művét: a német birodalom és az osztrák magyar monarchia közötti védés daczszövetséget.

Mikor a diplomáciai pályáról visszavonult, még akkor is oly nagy befolyása volt, hogy minden fontosabb kérdésben kikérték az ő tanácsát. Király ő felségének legbizalmasabb emberei közé tartozott s daczára annak, hogy fényes pályafutása elsádjithette volna őt, mindvégig magyar maradt!

Alkotásainak egyik-másik részét a történetíró talán elítélheti, — de azért a magyar államférfiak sorában gróf Andrassy Gyulának mindig előkelő hely fog jutni!

Ravatala fölött gyászba-öltözik a nemzet géniusza. Nagy fiát gyászolja a magyar nemzet s gyászában osztozik a koronás király s együtt gyászolnak a magyarokkal a művelt népek milliói!

HELYI HIREK.

* **Lapunk mai számából** — a kirtáblai küldetés eljárásának részletes leírása miatt — számos napi közleményt ki kellett hagynunk.

A derecskei bárló.

— 1890. február 15. — Sokáig gondolkodtam azon, hogy miért is mentem én tulajdonképen a derecskei bába, holott debreczeni lakos vagyok.

Talán azért, mert véletlenül Derecske kere vettem — bál előtt pár nappal — a sors vihara? Oh, nem! hiszen ez a legnagyobb önzés volna részéről, s a legszigorubb elítélés a derecskeiek által részemre. Talán táncolni? Isten mentsen! Ma-

A mentő angyal.

Billingeröl.

A trieszti éjjeli vonat egy másodosztályú coupéjába, mely a kis lámpa által csak gyéren volt megvilágítva, két utazó ült be. — Mindketten fulig huztak bundájokat a nagy hideg miatt. Tászkájukat a polczra helyezve, a két állatellenes sarokban egymással szemben foglaltak helyet.

Mindkettőjüknek egy s ugyanazon elfojtott gondolatuk volt, mely ebben öszponosult: „Oh, bár csak jönne még legalább egy utazó a coupéba.” Kellemetlennek tartották a hosszú éjjeli utat csupán egy idegen utazóval megtenni, mert sokszor hallottak már ijesztő dolgokat éjjeli megtamadásokról s rablásokról.

De kíváncsúgunk nem teljesedett be; a vonat tovább dűbörgött a nélkül, hogy más utitárs érkezett volna. Aggodalmuk nőtön-nőt annyival inkább, mert a mint a felhomályban egymás arcvonásait vizsgálták, azokból semmi kölcsönös rokonszenvet nem oivastak ki. A mely csend még bátoratlanabbá tette őket. Nem mertek még csak egy szivarrá sem gyujtani; semmi életjelt nem árultak el. Alvást színeltek ugyan, de azért a leg-szerebb figyelemmel kísérték egymásnak minden mozdulatát.

Igy utaztak pár órahosszáig, de már nagyon álmosak voltak. „Nem alszom el — gondolták mindketten, — mert ugy menthe-

tetlenül el vagyok veszve!” Valódi csatát vívtak az álommal. Helyzetök kétségbeesítő volt s azon kíváncsúguk, hogy valamelyik állomáson egy harmadik utas szálljon coupéjukba, még eddig nem teljesült.

Elhatározták, hogy többé nem utaznak éjjel; életüket és pénzüket nem kockáztatják.

Éjjeli két óra lehetett, mikor egy nagyobb állomásra érkeztek. Már csak idegeik végmegfeszítésével tudtak ébren lenni. Ekkor egy „mentő angyal” mutatkozott.

„Tessék beszállani!” — kiáltott harsány hangon a kalauz — s kinyitotta a coupé ajtaját, hogy egy utazót bebocsásson. A belépő igen udvariasan köszönt. Mindkét utas megkönnyebbülten lélegzett föl; s ha nem annyira álmosak és eltörődöttek: bizonyára nyakába borulnak az új jövevénynek.

Köszönésére érthetetlenül mormogtak valamit; meg voltak nyugodva, s szerfelett örvendtek a „mentő angyalnak.” — S aztán mindketten így gondolkodtak: „Most már nem teljesítheti szándékát; egy harmadik jelenlétében csak nem fog megölni, vagy kirabolni. Végre nyugodtan alhatom.”

Rövid idő alatt valóban mély, s hosszantartó álomba merültek.

Mikor másnap reggel fölébredtek, már egészen világos volt. Kidugták fejüket a bundából, s kitékintettek az ablakon, de nem láthattak semmit, mert az üveg erősen be-

gam is megborzadok a szó kiejtésénél. Alig sejtek valami kicsit belőle, s a muszájon kívül nem is szoktam többet táncolni. A kivel engem összehoznak, — (mert a magam jó szántából nem vállalkoztam még soha) — tudom, hogy megemleget, mig él. Lám! milyen könnyen emlékeztessé tudom magamat tenni a nők előtt. (Csakhogy keserű emlékezés az ilyen, mert agiom a legalsó fokra száll le előttem.)

Talán tapasztalni mentem a derecskei bába? Nagyon természetes. Ugy vettem észre, hogy nagyon sokat tapasztalhat egy bában a figyelmes szemlélő. (Mint a milyen én valék.) Minden báterem egy egészen újonnan felfedezett kis világrész, melyben a gyarló ember, ki mindig csak a gyönyört, élvezetet keresi, örült gyorsasággal rohan a szédítő örvénybe, melyből nincs többé menekvés.

De ez már mégis különös! Nem vagyok képes gondolataimat korlátozni. Erzem, hogy ismét túl létem a czélon. Tapasztalatokról akarnek beszélni, elég illektelenül és tapintatlanul; holott azért mentem a bába: (vegre eszembe jutott a rég üzött gondolat) hogy leírjam az ott látottakat.

Ennyi tere-fere után, ha azt akarom, hogy helyt adjon a szerkesztői jóakarát soraimnak, — annak megemlítése mellett, hogy e bált a derecskei ev. ref. tanító-testület gyámintézete alapítókéje gyarapítására rendeztetett, bátran ugorhatom át medias res, vagyis a báterem közepére s szólhatok azokról, a miket, a kiket láttam viruló szép lányok mosolygó arcáról, fiatal asszonyok nevető szeméről, csábító bájáról. Ne mondja senki, hogy ez csak ábrándozás és merő képzelet.

Láttunk szép lányokat mosolygó arcokkal, melyeken nem a számítás és érdek ravasz démonai tanysztak; láttuk ragyogó szemeket, melyek igazi örömtől és éltől ragyogtak.

Láttunk fiatal asszonyokat, kik az udvarlók serege felett uralkodva, számba sem vették idős férjeiket s kipirult arczsal félreismerhetlen kellemmel áldoztak Therpsycho-renek.

Láttunk önelégült mamákat, a mint boldog mosolyal szemlélték bájós leányaik hódításait.

Láttunk boldog család apákat, kiknek nem kellett leányaiknak táncosokat toborzani, mert voltak lekesztő ifjak, kik nagyon is kizsákmányolták mindazt, a mit miat felségest élvezetést, mámorított a táncolás nyujtathat.

Végül láttuk a derék rendezőszéket, mely odaadó buzgalommal, fáradhatlan tevékenységgel munkált azon, hogy a bál sikere egy ügy erkölcsileg, mint anyagilag a legszebb legyen. Elévülhetlen buzgóságuknak mi sem lehet méltóbb elismerése, mint bájuk szép eredménye, sikere.

A szép számmal képviselt intelligencia köréből álljanak itt csak a következők: Ledányok: Biró Gizella és Margit, Papp Juliska és Ida, Kóródy Etelka, Kopányi L. Bottyán Eszike (Berekről), Makó testvérek (Téperől), stb. stb. Asszonyok: Biróné, Botbné, [Pappné, Tóthné, Kóródyne, Szépné, Makóné, Kissné stb. stb.

Összlan.

Talány

Egy testvér, két nőt ismerek. Bár szépek voltak mindaketten, De én csak az egyiket szerettem S egészen az övé valék.

Ime mi történt? . . . kit ugy szerettem Az leve hütelen, csalfa hozzám S a másik, kit csak kedveltem talán? — Az szeretett meg igazán.

Syan.

* **Színház.** Az orosz daltársulat holnapi föllépésének műsora a következők:

1. Sviatogor. Epikai költemény.
2. A fehér hó a földeken. Népdal.
3. Szép piros arczu leányka. Körtánc.

volt fagyva. Majd eszükbe jutott az éjjeli félelem és kíváncsian néztek egymásra. S ime csudák-csudája, mindkettő ajakáról egy öröm kiáltás lebben el, egymás karjaiba dőlnek, mert már régi ismerősök voltak. Aztán örömlük fejezték ki, hogy együtt utazhatnak, s elmondták egymásnak, hogy mily félelmet állottak ki az éjjel, egészen addig, mig a mentő angyal be nem szállott. Jóízűen nevetek rajta. Különösen pedig azon, hogy gondolataik egyenlők voltak, és hogy félelem helyett vidám társalgással tölthettek volna az időt; sokáig igen jól mulattak.

A nevetést és panaszkodást csak akkor hagyták abba, midőn a kalauz azon állomáson nevet kiáltotta, melyre utazni czéljuk volt. Felállottak, hogy táskájukat a polczról levegyék, de e pillanatban elrémült arczczal néztek egymásra. A két táska nem volt ott; mindkettő nyomtalanul eltűnt.

Most körültekintettek, a „mentő angyal” keresve szemekkel, de ennek is csak hült helye volt.

A nagy szörnyűkédéstől egy ideig szólaai sem tudtak, csak kezeiket tördeltek tragikomikus komolysággal. Végre mégis fel-eszméltek s az első szó, mit egymásnak mondtak: „a mentő angyal” volt.

Fordította:

Biró Irén.

4. Nem viszhangzott a nagy dob. Gyász-induló.
5. A nyírfa a réten. Régi táncdal.
6. Kamarinszkaja. A leghíresebb táncdal.

II.

7. A vörös Sarafan. Egy leány panasza.
8. A lugasban. Dal.
9. Kapunk előtt. Táncdal.
10. Maradj hát az enyém. Lengyel népdal.

11. A solymok megérkezése. Lengyel nemzeti dal. — Előadja Slavianszky-D'Agreñff Nadise k. a. karkisérrel.

12. Páfog a czblöp. Munkás dal.

* **Tiszti táncszertély.** Ma este lesz a farsang utolsó mulatsága, melyet a Debreczenben állomásozó közös hadseregbeli és honvédtisztek rendeznek. Nem bál, hanem egyszerű összejövetel lesz ez, melynek kezdetén a katonai zenekar hangverseny-derabokat fog előadni, azután pedig tánc rekészti be a mulatságot. Miután a mulatságnak a rendező tiszt urak bál jelleget nem kívántak adni, azért mellőzték a cigány-zenekart is, s egyáltalában a legnagyobb egyszerűség a jelszó. Annál inkább remélhető, hogy a mulatság kedélyes lesz!

* **Egyház.** A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1890-ik évi február hó 19-dik napján d. u. 3 órakor iskolaszéki ülés tartatik. Tárgy: folyó ügyek.

Szakelőadás a baromfi tenyésztésről.

A „Debreczen- és vidéki baromfi tenyésztő egyesület” mult pénteken tartott választmányi üléseben végleg megállapította azon érdeknek ígérkező szak-előadás idejét, melyet városunkban Partha y Géza, az orsz. baromfi tenyésztési szövetség igazgatója tartani fog. E szerint az előadás folyó hó 23-án, azaz vasárnap délután 3 órakor a „Korona” vendéglő nagytermében fog megtartatni. Az előadás ezáltal teljesen díjmentes lesz, minél fogva arra az egyesületi tagokon kívül a nagy közönség is megjelenhet. Az előadás tárgya: a baromfi tenyésztés mezőgazdasági fontossága és az okos baromfi tenyésztés legfőbb tudnivalói. Ezen alkalommal be lesznek mutatva azon baromfi fajták melyek általános tenyésztésre ajánlatosak és pedig Plymouth-Rox, — Langshan és Brahma tyukok, Pekinigi kacskák és Emdeni ludak. Soronkívül be lesz még mutatva a létező legkisebb és legnagyobb tyukfajta. Ezen előadásra felhívjuk az érdeklődő közönség figyelmét.

* **A szomszédból.** Agyonlőtt végrehajtó. Incze Ferencz állami végrehajtó Gross (Totis) nevű bűharmegyei községben gyilkosság áldozta lett. Inczét a nagyváradi pénzügyigazgatóság küldötte ki Gross községbe végrehajtásra. Incze e hó 14-én pénteken érkezett a községbe, de mielőtt végrehajtani akart volna, reggeli 8 órakor orozva agyonlötték. A golyó hátulról nyakszirton találta és rögtöni halált okozott — A szerencsétlen végrehajtót Nagyváradon igen sokan ismertek. Hosszabb ideig szolgált a városnál is mint rendőr tisztviselő Pontos, igazságos és lelkiismeretes ember volt. A rendőrségtől lépett át állami szolgálatba. Incze, a ki alig volt 45 éves, özvegyet és het kiskoru gyermeket hagy hátra. Gross község, a hol a gyilkosság történt, kicsiny oláh falu mintegy nyolczszáz lakossal. A gyilkosság ügyében azonnal megindították a vizsgálatot és Maróczy pénzügyigazgatósági titkár több csendőr kíséretében a gyilkosság óta Grossban van. Mindeddig azonban nem sikerült a gyilkost kézre keríteni.

* **Tévesztett élet.** Kiviról erősen megzrázták a kilincset. A bánatos asszony felretent s gyorsan oda sietett az ajtóhoz. — Te vagy az, Lajos?

A durva szitkozódásra, mely e kérdés után kiviról behangzott, kinyitotta az ajtót s remeget ment az ura elébe.

— Ugy vártalak már, édes. — Aztán jószágosan oda akart simulni hozzá, de az ittas ember eltaszította őt magától. A szerencsétlen asszony ekkor odahúzódott az asztal végére s úgy bántult mozdulatlanul maga elé, a levegőbe. — Oh, mennyi emlék torlódtól össze a szívében egyszerre! Ez az ember hát az az eszmény, mely annyiszor tárgya volt ábrándozásainak sok-sok álmatlan éjszakán! Akkor még búszke és tetterős férfi volt — most pedig testileg, lelkileg nyomorult, elzúllott. Egy családosa rávitte a porvársra; gyenge lelkű volt mindég, ez a hibája.

A szegény asszony szánkozóan nézett arra a férfira, ki az ő egész életét semmivé tette, eljásztotta, pedig ő elhagyta érte szüleit, nyugalmas életét — hiszen szerette, imádtá.

Az ittas ember ezalatt az asztal másik végén jökat huzott a pálinkás üvegből, mit magával hozott a korszából. — Később vérben forgó szemekkel oda fordult a feleségéhez.

— Ne, igyál te is — megengedem. Az asszony irzózzattal toltá el magától a pálinkás üveget.

— Ne bánst, édes Lajos, nem érdemlem én ezt tőled.

Nem használt a könyörgés, Lajos oda rohant hozzá s erővel akarta bele önteni az undok italt.

— Igyál ha mondom, mert megtojtalak az asszony kétségbeesetten védekezett s eldobta magától a részeg embert, ki erre el-ejtette a pálinkás üveget.

— Eltörted. Hőrogté a nyomorult s dűhében oda rohant a feleségéhez, a földre te-

zött a nagy dob. Gyász-
eten. Régi táncz dal.
A leghirebb táncz-
II.
arafan. Egy leány pa-
Dal.
Táncz dal.
at az enyém. Lengyel
megérkezése. Lengyel
a Slavianszky-D'Agrenff
rettel.
Munkás dal.
Ma este lesz a fars-
ga, melyet a Debreczeni
hadsergebeli és honvéd-
nem bá, hanem egyszerű
melynek kezdetén a ka-
perseny-derabokot fog elő-
táncz rekészti be a mulat-
latságnak a rendező tiszt
m kívántak adni, azért
zenekart is, s egyáltalá-
gyszerűség a jelszó. Annál
hogy a mulatság kedélyes

perte őt aztán hajánál fogva huzgálta ide-oda
s ütötte-verte.
Az asszony egy jajszt sem ejtett, csu-
pán sürden omló könnyei mutatták fájalmát.
Nem akarta, hogy a házeliek megtudják s
baja essék miatta az urának.
A részeg ember azonban oly nagy csete-
patét csinált, hogy a házmeister ur, ki már jó-
kor reggel körülnézett az udvaron: nincse-
valami baj — tekintett a kis ablakon a
szobába.
A mint meglátta, hogy a részeg ember
üti-veri a feleséget, megdühösödött, s azonnal
beszaladt a korcsmába a sarki rendőr után.
— Ezt meg kell ám büntetni, ilyen ga-
ládságot nem tűrhet a törvény!
Es benyitották a szobába.
A mint a nő megpillantotta a rendőrt,
gyorsan readbe szedte magát s mosolygós
arczsal kérde:
— Mit akarnak itt?
— A házmeister ur hívott, mivel, hogy
hát az ura üti-veri magát — ezért büntetést
szabunk ám a fejére, de erőset.
— Ki mondta azt, hogy engem bánt az
uram? Nem nyult ő hozzám egy ujjal sem —
játék volt az egész. Nincs ennel jobb ember a
világban. S a szerencsétlen asszony oda borult
az ura nyakába s ölelte csókolta őt szerel-
mese.
A házmeister ur és a rendőr összenéztek,
azután vállvonogatva hagyták el a szobát.
L.
x Tartós gyógyszer. Fájdalmas
csuznál a derék testrészek és a forgó köszvé-
nyes bántalmainál a Moll-féle francia
borszeszes sóval való bedörzsölés
sikertel használják. Egy üveg ára 90 kr.
Szátküldés naponta utánvétellel Moll A.
gyógyszerés és cs. kir. udv. szállító által
Bécs, I. Tuchlauben 9. Vidéki gyógszertárak-
ban és anyagkereskedésekben határozottan
Moll-féle készítmény kérendő az ő gyári
jelvényével és aláírásával. 6.

Debreczen és a kir. tábla.
(A „Debreczen“ eredeti távirati tudósítása.)
Debreczen, febr. 18.
Tegnap este — jóval lapunk zárta
után — vettük a debreczeni és vidéki
küldöttség eljárájáról a következő távirati
tudósításokat:
Az országházban.
A küldöttség, amerre megfordult, minde-
mütt nagy figyelem és érdeklődés tárgya. A
küldöttség jelen volt a képviselőház karzatán,
éppen midőn a Viczmándy-ügyben tett inter-
pellációkra válaszolt a miniszterelnök. —
A sikerre nézve legjobb kilátásaink vannak!
(Igy végződik egyik rövidebb sürgönyünk. Szerk.)
A képviselőház elnökénél.
(Eredeti sürgöny. Érkezett esti 10 óra 30 perccor.)
Péchy Tamásnál, a ház elnökénél,
délben tiszteltet a küldöttség. Péchy Tamást
rövid beszédben Medve Kálmán üdvözölte,
mire a ház elnöke e nagyfontosságú kijelentést
tette:
— Tisztelt uraim! Örülök rajta, hogy Debr.
városának és vidékének küldöttségét üdvözöl-
hetem. (Eljenzés.) E küldöttségnek, mely vá-
rosuk érdekében jött lépéseket tenni, sulyt ad
az a körülmény, hogy számosan csatlakoztak az
érdekelte vidékről hozzá. A küldöttség szónoka
megemlítette, hogy a küldöttség által beadott
emlékiratban fel vannak sorolva azon indokok,
melyek Debreczen elhajtása mellett szólnak,
— s az nagyon helyes is, mert ez fog bizo-
nyosan dönteni — de különben magyar em-
ber előtt Debreczen városának súlyát so-
kat indokolni nem szükséges. (Élénk tet-
zés.)
A királyi táblák szétosztása, értesülésem
szerint, a legközelebbi teendők egyike lesz;
és azon alkalommal, a mennyiben Debreczen
városának felsorolt indokai meggyőzők lesz-
nek, a magam részéről Debreczen város ki-
váltásáért méltánylandóan fogom tartani, ám-
bar én az ügyben tevékeny részt nem vehetek
(Hosszas lelkesült eljenzés.)
Lelekes eljenzés követte a ház elnöké-
nek beszédét, melyet a küldöttség tagjai kü-
lön is megköszöntek, mire a tisztelgés vé-
get ért.
A miniszter elnökénél.
(Sürgöny-level. Érkezett ma reggel 8 órakor.)
Tisza Kálmán miniszterelnök tegnap d.
u. 5 órakor fogadta a küldöttséget.
A miniszterelnöki palotában a küldöttség
névében Nagy László szatmármegyei alispá-
n beszélt, kit a miniszterelnökkel délután
5 órakor Kőrössi Sándor orsz. képviselő mu-
tatott be.
A szónok határos beszédre, melyet
Debreczen érdekében északi Magyaror-
szág megyéinek törvényhatóságai küldötték
névében intézett a miniszterelnökhöz, Tisza
Kálmán miniszterelnök így válaszolt:
— Midőn átveszem ezen indoklást,
mindenekelőtt megkívánom jegyezni, hogy
ugy Debreczen város képviselőtestületének
és hatóságának, mint a megyéknek felira-
tai már bizonyosan megfontolás tárgyát
képeztek volna a kormánynak, e küldöt-
tség megjelenése nélkül is, — a mit nem
rosszalaképpen mondok, — mert hisz az
érdeklődés az ügy iránt természetes. A
mi engem illet, abban igazam van a tisz-
telt szónok urnak, hogy Debreczen város
érdekében szívesem szólni nem szük-
séges. (Hosszantartó lelkesült eljenzés.)
Az elhatározást a kormánnyal bizonyo-
san minden indok méltatásával úgy fogja
tenni, a mint az, az általános érdek szem-
pontjából szükséges; sem rokonszenv, sem
ellenzenv, sem barátság, semmi nem le-
het irányadó, hanem csak az általá-
nos országos érdek és az igaz-
ságügy érdekei. (Élénk tetszés.)
Ha ezek mellett lehető lesz, szívből
örülni fogok rajta. (Szűnni nem akaró
lelkesült eljenzés.)
A pártkörökben.
(Sürgöny-level.
A miniszterelnöki palotából a küldöttség
a szabadelvű párt körhelyiségébe vonult, hol
Kőrössi Sándor mutatta be a küldöttsé-
get a pártnak és elnökének br. Podma-
niczky Frigyesnek. Megyeri Géza
nyiregyházi törvényszéki elnök beszédjére
Podmaniczky Frigyes báró válaszolt:
— Kedves kötelezettség teljesíték, midőn
önöknek nemcsak magam, de pártunk névében
is köszönetet mondok azon bizalomért, mely-
nél fogva egy nemcsak Debreczen városát, de
annak vidékét is érdeklő ügyben kegyesked-
tek pártunkhoz fordulni, biztosak lévén a
felől, hogy a jó ügyet mindenkor a lehető
legteljesebb támogatásban fogja pártunk ré-
szesíteni. (Élénk eljenzés.) En részemről s
ugy hiszem a szabadelvű párt a maga össz-
ségében ugy gondolkozik. Csak becsléni tudom
Debreczen város polgárainak és a háta meg-
gett elterülő vidékeknek azon hazafias érde-
klődését, mely által vezéreltetve minden áron
igyekeznek érdekeiket határozottan előmozdítani.
Miután ezen érdekek fel fogalmán szerint nem
magán érdekek, hanem egyszeresmind köz-
érdekek képeznek. (Élénk eljenzés.) Ezen igye-
kezetet csak becsléni tudjuk, mert fel fogalmunk
szerint az első mind az, hogy mi magunk
ne hagyjuk el azon ügyünket, melyeket sajtó-
tunknak ösmerünk. Ha mi magunk segítünk

rajta, megsegít az Isten is! Legyenek meg-
győződve arról, hogy a szabadelvű párt min-
denkor a legnagyobb örömmel fogja venni azt,
ha ezen ügy fejleménye olyan leendő, amely
Debreczen városát és vidékét is kielégítheti.
(Lelkesült eljenzés.) Legyenek meggyőződve,
hogy mi soha sem fogjuk az ilyen
ügyeket pártszempontból meg-
oldani akarni. (Hosszantartó lelkes
eljenzés.) Ennek nem szabad pártszempontból
történnie. Azon alapszólással, amelyből kiindu-
lunk, midőn a közjótét egy szóval a közügy
vettetik mérlegbe, más szempont alá
nem tartozhat a közjótét. (Lelkesült el-
jenzés.) Midőn tehát magamát és pártunkat
szíves jó hajlamukba ajánlanám, azon meggyő-
ződéseimnek és reményemnek adok kifejezést,
vajha a jó Isten engedné, hogy a lehető
legrövidebb idő alatt Debre-
czen városa és vidéke is egy
örvendetes érdekeinek meg-
felelő megoldásnak nézzenek
előre. (Szűnni nem akaró lelkesült eljenzés.)
Röviddel a beszéd bevétele után meg-
jelent a pártkörben Tisza miniszterelnök is,
kit a küldöttség folyton meg-megújuló lelke-
sült eljenzéssel fogadott, mire az ünneplés
tisztelgés véget ért.
Innen a mérsékelt ellenzék
körhelyiségébe vonult a küldöttség, hol Dr.
Király Ferenc orsz. képviselő mutatta be a
szónokot Osváth Ferenc hajdumegyei birto-
kost, ki tolmácsolta a küldöttség eljenzését.
A pártkörben számos képviselőn kívül
Grót Apponyi Albert fogadta a küldöttséget, a
következő beszéddel:
— Tisztelt uraim! A pártelnökségének és
tisztelt barátainak egy igen nagy részének meg-
bizásából vagyok bátor a küldöttség tisztelt
szónokának szavaira válaszolni. Azt hiszem, jó
volna, hogy a kérdésszerű kérdések egyike
se tétessék pártkérdésé, hanem az egyéni
mérégelés, az egyéni meggyőződés szerinti
szavazat legyen a tekintetben egyedül irány-
adó. (Élénk helyeslés.) Ez az egyik szempont,
mely miatt a párt névében, — hangsúlyozom,
a párt névében, — határozott ígéretet nem
tehetek.
A másik szempont az, hogy azt hiszem,
mielőtt az eldöntéshez szükséges minden té-
nyezővel érintkeztünk, mielőtt mind arról tu-
domást szereztünk, a miről tudomást kellene
szereznünk, nem volna helyes és talán idő-
előtti volna határozott állást foglalni. Azonban
ezen kettős korlát közt úgy a magam, mint
elvtársaim túlnyomó részének névében bizo-
nysítatom önöket arról, hogy elhajtjuk, s hogy
a cél, melyet maguk elé tűztek, e körben a
legmegelőbb rokonszenvre talál (Élénk eljenzés)
és hogy valóban nagy és nyomós ele-
mérnek kellene elénkbe adni, hogy ne azon
irányban érvényesítsük szavazatunkat, a mely
irányban információink jelen stádiumában
azokat — érvényesíteni szándékozunk. —
(Eljenzés.)
Minket természetesen a kérdés meg-
itélésénél első sorban az igazságügy érdeke
vezet. Hogy az igazságügy érdeke az önké-
lő elhajtásával nem áll ellentétben, — ennek bizo-
nyossága és szesz nagysága küldöttség is,
mely a fővárosban Debreczen ügyében buz-
gólkodva megjelent, mert hiszen nem egy vá-
ros küldöttével, hanem egész ország rész kü-
ldöttésével találkoztunk. Ezen ügy, melyet
nem csak a közvetlen érdekelt város, hanem
számos törvényhatóság is magáévá tesz, nem
nevezhető tisztán a város helyi ügyének, az a
legközvetlenebbül érdeklő azon egész vidék
igazságügyének érdekét is. Vezet ezennelvi,
— nem tagadunk, sőt büszkén mondjuk, — a
Debreczen városa iránti me-
leg rokonszenv. (Élénk, hosszas el-
jenzés.) Hiszen tisztelt küldöttség, Magyar-
országban a városok legtöbbje, nem mondom
mindmégannyi, de legtöbbje, magát az ország
fővárosát is beleszámítva, — eredetileg ide-
gen telep, mely nem a nemzeti életből nőtt
ki, ámbar minden érdekelt tényezőnek buzgó
és hazafias közreműködése mellett, a nemzeti
élettel fokozatosan mindinkább össze nő és
egygyé lesz. (Élénk tetszés.) De ha azt a ty-
pikus városát keressük a magyar földnek, mely
a magyar nemzet talajából a magyar nemzeti
élet erejéből nőtt ki magát hatalmas város-
sá: mindenkinek ajkairól Debreczen a
meghangzik fel. (Hosszas lelkesült
eljenzés.)
Nem vagyunk képesek képzelné, hogy
midőn az ország másodfoku bíróságainak szék-
helyéről van szó, — s csak valami előttem
ösmertelen nagyon nyomós ellenérvekkel eddig
nem találkozunk, ezental sem leszünk képe-
sek elfogni, hogy egy ilyen reform életbele-
vetésénél, ha tisz magyar városa jut az szere-
necsé, hogy másodfoku bíróságot nyerjen,
hogy lehetséges legyen, hogy ezek sorából
Debreczen kimaradjon. (Élénk tetszés.)
Azt hiszem elmondtam mindazt, a mit a
kérdés stádiumába elmondhattam, — ismétlem
nem a párt névében, mert ez nem volna hely-
yes, de a magam névében és elvtársaim túl-
nyomó részének elhatározásával egyetértőleg, —
s most csak az maradt hátra, hogy örömemet
fejezzem ki a fölött, hogy ezen ügy alkalmat
nyújtott arra, hogy önökkel megismerkedhes-
sünk, s önöket körünkben üdvözölhetjük.
(Hosszantartó lelkes eljenzés.)

"T. küldöttség! Miként remélem, már a
lapokból is tudomást szerezték arról, hogy az
országgyűlési függetlenségi és 48-as párt már
hetekkel ezelőtt elhatározta, hogy a kir. tábla
szétosztása ese' ére, annak egyik székelyül
Debreczen városát elhajtja, úgy azt ezuttal [is
szerencsés vagyok ismételné önké előtt (Le-
kesült eljenzés.) Ugyanazon indító okok, a
melyek önöket arra bírták, hogy ezen elhaj-
tásukat kifejezték, indítottak minket is ezen
kívánásuk támogatására. (Hosszantartó élénk
eljenzés.) És ennél fogva elvtársaim névében is
azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy bizo-
tosíthatom a t. küldöttséget, miszerint ha a
kormány önkének jogos és méltányos kíván-
ságát a maga előterjesztésében pártolni fogja,
mi ezt egész lelkesedéssel támogatni fogjuk,
de ellenkező esetben, ha Debreczen igényeit
mellőlnék, ugy elvagyunk határozva ezen
jogos, méltányos kívánásuk teljesítését teljes
erőnkől egész erélyel követelni. (Hosszant-
tartó lelkes eljenzés.) Midőn ezen elhatározá-
sunkat a t. küldöttségnek ezennel tudomásra
hoznai szerencsés vagyok, egyuttal megköszö-
nöm barátaink névében is e bizalmat, melyely
irántunk viseltetek s a melynek következté-
ben minket látogatásukkal megtiszteltek, s
egyuttal kérem, hogy tiszteletünk mellett el-
határozásunkról küldöket is értesíteni méltó-
ztatassék. (Hosszantartó lelkesült
eljenzés.)
A nagy küldöttség egy kisebb bizottsága
a délutáni órákban tiszteltet báró Vay Mik-
lósnál a főrendiház elnökénél, ki a küldöttség
üdvözli szavaira azon biztató kijelentéssel
válaszolt, hogy Debreczen ügyét magáévá
teszi.
Főszerkesztő: Szinay Gyula.
Felelős szerkesztő: Kósa Barna.
Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu.
Kiadó: Kutasi Imre.
Dr. BORBÉLY IMRE
fogorvos
med. universalis. Lakik Piacz-utca 1711.
Rendel: d. e. 9-12-ig
d. u. 3-5-ig
Előírása után készült fogpóra, szá-
vizet, fogkeféje kapható helyben az ősz-
szes gyógszertárakban, Szentkirályi és
Kalenda diszmi, Beke László női-divat
üzletében.
Főrkár Muraközy: gyógszertár.
HIRDETÉS.
Zálog kölcsön-intézetemben mind-
azon tárgyak, melyeknek határideje lejárt,
f. hó 28-án d. u. 2 órakor tartandó
nyilvános árverésen hatósági kiküldött je-
lenlétében eladatnak.
Katz Jakab,
„első debreczeni zálogkölcsön-üzlet“
tulajdonosa.
Debreczen, 1890. február 12.
Bejárát: Teleki utca, jobb oldal
2-ik ajtó.
Arany érem Pécs 1888.
Kárpáti mellszőrp
köhögés ellen
mell- és tüdőbetegek részére.
Ezen szőrp mell- és torok-bajoknál, re-
kedtség, elnyálkásodás, idült hurut, inger és
szamárköhögés, nehéz lélegzés, tüdővész, to-
vábbá általános és gyomorergységénél legjobb
sikerrel használtatik.
A mellszőrp gyermekeknek is adható. —
Egy nagy üveg ára 80 kr., egy kis üveg
50 kr.
Kárpáti mellpastillák.
Ezen pastillák a magas Tátrán található
gyógyfűvek és gyökerekből készülnek, szintén
legjobb sikerrel használtatnak a fentebb fel-
sorolt betegségeknek. Egy doboz ára 25 kr.
Kárpáti melles. Egy nagy csomag
40 kr., egy kis csomag
20 kr. Szintén kitűnő sikerrel használtatik
a fentebb felsorolt betegségeknek.
Valódi minőségben kapható a készítő
Molnár Lipót gyógszertárnál Kassán, Deb-
reczenben Dr. Rothneknek V. Emil gyógytá-
rában.

del elj:
történetét s k
sokan s többre
szentelt a leg
s vitézség fel
költségbe kel
30 kr.
elamot magabiz
sora 60 krajár
csillós kősz
től szor 80 kr
szólam a kősz
TASZ. Kősz
lamot magabiz
történetében is
börmentésnél
k nem vészt
lomb.
iszsa nem
a.
mint a
őnap utol-
r fogják
idei nagy
Szerbia.
ak közt a
akittatni.
lóságának.
tényleg
aggyívó
tt Belg-
tt hogy a
n el fog
a két
élszerű
elt o-
legszebb
zaférhe-
5 napon
nem fel
eléletből
torony
ény nyel
tes jel-
s pa-
20-án
dul. —
ság leg-
sult hó
Fél-
József,
s fél-
árva
10 m
lapok
Ria-
ki;
ek a
dalmi
hástra
Den-
czár
szk-
áslít
ut a
rán-
osát
neg-
o r-
ké-
orta
ere-
né,
líció
c k-
el-
ag-
lk
bb
9,
n
z
9
0
2

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi
gyógyítás.

Nyári
gyógyítás.

Őszi
gyógyítás.

Téli
gyógyítás.

Csak akkor valódi, ha minden dobozon a gyár-
jegye, egy sas és MOLL A.
sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs *gyomor- és altestbajok,*
gyomorgörce, nyák, gyomorégés, székrekedés, májbeteg,
vértelenség, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknek.
Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táráiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs,
Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb
nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai
igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s min-
denkorra és szívvelyes „Isten fitness meg“-et mondok ér-
te; ezek a gyomrot jóvá és a főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J. lelkész Honnetchlag-ban.

MOLL-FELE FRANCIA BORSZESZ ES SÓ

Legjobb
bedörzsölő-
szer

köszvény

csúsz

és minden

meghülesi
betegségek
ellen.

Csak akkor valódi, ha minden üveg MOLL A.
védjegyet és aláírását viseli.

Bedörzsölésül sikeres használati közhírné, csúsz, min-
denemű testfájdalmak és békültségek; borogatás alakjában
minden sérelem és sebnél, dagasztások, gyuladásoknál. Bel-
sőleg vízzel vegyítve hirtelen roszulást, hányás, kolika és
hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasítással 90 kr. o. é.
Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-tár és
anyag kereskedéseiben.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs,
Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb
nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidéke-
men egyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel,
mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tar-
tani magamnál.

Mély tisztelettel
Hornof, lelkész Michelup-ban

Raktárak Debreczenben: Dr. Rothschnek gyógyszer., Tóth Béla gyógyszer.,
Szent-Királyi és Kalenda, Gerősi Fülöp.

645. szám.

1889.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak
17,941/1889. P. számú végzése folytán
közhírré tétetik, miszerint Lamprecht
Frigyes debreczeni lakos részére Sinay
Károly mikes-pércsi lakostól 512 frt 20
kr tőke, ennek 1887. évi márczius 7-től
járó 6% kamatai, 60 frt 50 kr perköltség
és járuléki erejéig 1888 október hó
24-én le-, illetőleg feltűfoglalt és 560 frtra
becsült lovak, hintó és kocsikból álló
ingóságok, 1890-ik évi márczius
4-én délelőtti 9 óra kor kezde-
tét veendő és a helyi lóvásártéren
megtartandó nyilvános bírói árverésen,
a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz
fizetés mellett, szükség esetén becsáron
alól is, el fognak adni.

Debreczen, 1890. február 11-én.

Török Péter,
bírói kiküldött.

972

1890

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa
részéről közhírré tétetik, miszerint a vá-
ros tulajdonát képező 4778 kat. hold szo-
vati földbirtokon gyakorolható vadászati
jog a folyó 1890. évi október 1-től hat
évre, tehát az 1896-ik évi szeptember
29-éig terjedő időre, a városház nagyta-
nács-termében folyó 1890. évi márczius
hó 4-ik napján délelőtt 11 óra kor tartan-
dó nyilvános árverésen, a városi szám-
vevő hivatalnál megtekinthető feltételek
mellett, haszonbérbe fog adni.

Miről az árverelni óhajtok azzal ér-
tesítetnek, hogy a 101 frt kikiáltási ár
10%-át bánatpénzzül az árverelő bizottság
kezéhez letenni tartoznak.

Debreczen, 1890 február 10.

A városi tanács.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI

MUNKAK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA
Debreczenben, Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház. — Ajanlja magát mindentéle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKAK

gyors és pontos elkészítésére.

Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMŰVEKET
arany, ezüst és színnyomatban;
diszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számítottatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN“ cz. hírlapban legolcsóbban
számítva közléteszek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyomda tulajdonos.

MINTEKÉZ LONDON DISZOKLEVÉL 1871

DEBRECZENBEN, Főpiacz

SZ. NAGY KAROLY-ház,

Debreczen, 1890. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.